
ДаскалоТО

2 брой / “Училищен живот” /

април 2023

В това издание ще научите за...

Историята на училището, създаването и построяването на сградата.
Всичко може да видите на на стр. 2

Може да научите как учителите са избрали своята професия на стр. 3,4 и 5.

Екипът установи връзка с г-жа Антонина Нейчева, създателката на музея. Вижте какво каза тя на стр.5.

На стр.6 можете да научите за спорта в училище през последния месец.
А на стр.7 са всички рожденици през април.

1.

История на училището...

Нашето училище е основано през 1914 г. като гимназиален клон на Варненската гимназия „Фердинант I“ с 98 ученика от различни възрасти, събрани в два класа. Училището съществува като гимназиален клон до учебната 1945/1946 г.. След това бива преименувано в Смесена гимназия „Христо Ботев“. Първи директор е Руси Стефанов, а единствените учители по време на основаването му са Свобода Майсторова и Пресиян Дюкмеджиев.

Интересен факт за това време е, че родителският комитет се задължава да осигури безплатни квартири за учителите. През 1948 г. броят на учениците се покачва значително и се налага да се направи надстройка на гимназията. До 1960 г. училището се намира на ул. „Отец Паисий“, а през учебната 1960/1961 г. се мести в новопостроената учебна сграда в кв. „Хоризонт“. До 1970 г. броят на учениците е 650, а учителския състав е 36, но в периода 1970-1972 г., заради възникването на закона за задължително основно образование

броят рязко се увеличава и училищната сграда е отново недостатъчна. През 1972г. се подготвят проект и план за строителство на нова сграда. Проектът бива създаден с изисквания за 30 класни стаи, 5 кабинета по рисуване, пеене, физика, химия и биология с лаборатории, физкултурен салон с олимпийски размери, стол за 200 ученици, библиотека, административен блок и др. На 23 юни 1973 г. официално се поставя началото на строителството.

Сградата е изградена от тухли и бетон, като са използвани и балчишки камъни. Във фоайето има венецианска и карирана мозайка, а облицовката на коридорите е от дъбов фурнир. За построяването и почистването на сградата помагат всички от обществото.

Официалното откриване на училището е 06.11.1978 г. С построяването на новото училище се осъществява отдавнашната мечта на гражданите на Балчик да имат голямо, модерно и красиво училище, създаващо условия за съвременното обучение на подрастващите.

Зададохме на всички учители

въпроса „Как решихте да станете учител?“. Ето как отговориха те...

На въпроса „Как решихте да станете учител“ г-жа Светла Атанасова сподели, че е станало напълно случайно, но в следствие е разбрала, че това е нейната професия.

Г-жа Светлана Трънкарлова също каза, че е станало случайно - „ Един ден ми се обадиха и ми предложиха да замествам колега за две години, след това се отвори свободно място и така станах учител“. Г-жа Деница Градинарова първоначално е имала друга мечта, но и тя като другите е решила да започне да преподава.

Интересно е, че госпожа Десислава Добрева, Тихомира Гарабедова и Златка Колева още като деца са знаели, че това е тяхното призвание. Г-жа Янита Балтийска също е знаела каква иска да бъде още като дете. Тя сподели: „ Когато бях малка имах две мечти, едната беше да съм учител. С годините тази мечта остана единствена и се сбъдна.“ Не само г-жа Балтийска е имала две детски мечти, г-жа Емилия Донева също е била раздвоена :

„ Мечтата да стана учител дойде, защото аз съм най-голямото дете в семейството и винаги съм обяснявала и показвала различни неща на моята по-малка сестра и двете ни по-малки братовчедки. В стечение на годините любовта към това да помагам на по-малките да трупат нови знания стана професията, която обичам.“

Малко по-късно от своите колеги г-н Левоник Санджакян също решава да стане преподавател. Пред нас той сподели, че още в пети клас неговият учител по история запалва искрата към предмета и така след завършване на училището нашият обичан господин учи за учител.

„ В гимназията учителката ми по математика беше строга и не обясняваше добре, това ме мотивира да започна да уча още по-усърдно по предмета и тогава си дадох обещание, че един ден ще стана по-добра от нея. Така завърших и спазих обещанието си.“ – това сподели с нас г-жа Красимира Андреева.

Г-н Айхан Апти също разказа своята интересна история: „ Реших да стана учител, защото поради спортните ми успехи бях приет в НСА. Именно победите, които постигнах, ме накараха да стана учител и да помогна на другите да постигнат големи успехи. След завършването започнах работа като учител първо в школата, от която започна спортният ми път, а след това и в училище.“

„ Дълго време мислех да поема по пътя на преподаването, но все се случваше нещо друго. По време на пандемията започнах да работя от къщи. Имах доста свободно време и тогава започнах да уча за учител. След като завърших веднага се отвори свободно място тук, в нашето училище. Радвам се, че избрах тази професия.“ – това сподели г-жа Пенка Колева.

Някои учители са избрали тази професия, заради любовта им към децата. Това са Десислава Иванова и София Костова. Г-жа Костова споделя, че: „Всеки ден е различен, общуването с деца и млади хора е зареждащо и вдъхновяващо.“

Г-жа Йорданка Неделева също е станала учител, поради любовта към децата. „Учителската професия носи много любов от страна на учениците, въпреки всички трудности, които срещаме по време на работа.“ – сподели тя с нас.

Други учители са започнали да работят като такива съвсем случайно. Това са Георги Захариев и Светлана Йорданова.

Повечето са станали учители с течение на обстоятелствата. Г-жа Михаела Санджакян ни разказа, че не е планирала да стане учител, а напротив дори е бягала от тази професия, но с течение на обстоятелствата се е озовала в класната стая като заместник учител. „Уви, професията си избира човека, а не обратното“ сподели тя. И след това събитие взела решението да стане учител. „Да си трето поколение учител не се оказа толкова лошо.“ – призна тя.

Г-жа Гергана Добрева ни сподели, че също е избрала професията с течение на обстоятелствата, но не съжالياва за това нейно решение „Като учител можеш да видиш резултатите от своята работа, как децата се развиват, стават по-способни и по-компетентни. Учителската професия носи безгранична любов от страна на децата. Ежедневната среща с млади хора е извор на енергия. Връзката с тях винаги ме държи в крак с новото и актуалното.“ – разказа тя.

Г-жа Светлана Драганова в училище много е обичала математиката и е искала да се занимава с нея. Разказа ни, че професията счетоводител не я е привличала, а инженер според нея е мъжка професия и така избрала педагогически университет със специалност математика. След години започва работа като учител първо по математика, а скоро и по физика.

Г-жа Драганова ни разкри: „Мисля, че съм направила правилния избор на професия. И всичко започна с математиката и добрите учители, които съм имала.“

Г-жа Веселина Мирчева споделя, че първоначално се е ориентирала към медицина, но с течение на обстоятелствата е кандидатствала за учител по физическо.

Г-жа Ивелина Димова ни разказа, че детската ѝ мечта е била да следва и работи право и именно с това се е занимавала 8 години, но след време любовта към историята я е подтикнала да запише втора магистратура – история, като опцията ѝ била „История и цивилизация“ с учителска правоспособност. Тя споделя „Всички ме питаха: „За какво ти е тази история? „Учител ли ще ставаш?“. Истината е, че я записах в период от живота ми, в който исках да се предизвикам с нещо различно.“ Първоначално е започнала да замества временно, но след време временното се оказало постоянно. „Учителската професия ме завладя. Макар доста натоварваща, се оказа, че тази работа ми носи огромно удовлетворение. Възможността да събудя желанието на учениците към този предмет, за да разберат колко значима и интересна е тази наука, ме движи напред.“

Г-жа Анна Иванова споделя, че при нея първо се е родила любовта към географията. В нейното семейство тя се пада трето поколение учител, но това никога не и е било лична цел. По стечение на обстоятелствата са я приели във Великотърновския университет със специалност География. Специалността има задължителна квалификация учител, с която са започнали да ги подготвят в трети курс. „Превратният момент в решението ми да се впусна в учителската професия беше през последната ми година от висшето ми обучение, в което бяхме разпределени като учители в различни търновски училища. В мига, в който се изправих пред учениците, почувствах, че това е, което ми доставя удоволствие.“

Трябваша ми няколко години, докато се върна в училище и така вече 12 години правя едно от нещата, които ми доставят най-голямо удоволствие, а именно да бъда учител по география.“

Г-жа Милка Морянова разказва, че да стане учител не е било детската ѝ мечта, тъй като химията, като неин любим предмет я повежда в друга посока, но както сподели тя „Съдбата си знае работата и аз съм благодарна, че вече толкова години животът ми е тясно свързан с училището, в което завърших средното си образование, а след това се завърнах като преподавател“. В началото е била

Създателката на училищния музей...

Този месец, ексклузивно, пред нас застана г-жа Антонина Нейчева. Тя е дългогодишен преподавател по История и цивилизация. Благодарение на нея и на нейните ученици, днес ние имаме този прекрасен музей.

Пред нас г-жа Нейчева каза: „Благодаря, мили деца, за отделеното време. Много съм щастлива, че вие, младите, цените и се интересувате от миналото. Знаем, че не ви е никак лесно, но не се отказвайте и продължавайте да възраждате историята.“ На въпроса „Как се е родила идеята за музея“ тя сподели: „Идеята беше изцяло от учениците. Аз им помагах с каквото мога и мисля, че всичко това си е заслужавало, защото има кой да продължи нашето дело“

Екипът на вестник „ДаскалоТо“ благодари на госпожа Антонина Нейчева, за отделеното време.

начален учител, но в началото на 90-те години в страната се е появила остра нужда от учители по чужди езици и тя е грабнала възможността за придобиване на нова квалификация, тъй като е имала интерес към езиците още от ученичка. „Да преподавам английски език е ежедневно предизвикателство, усилен труд, радост и удовлетворение за мен, особено когато успея да запала пламъчето на любопитството и интереса към предмета у тези от моите ученици, до които стига посланието ми, че езикът е от първа необходимост и намира приложение още днес и сега в различни житейски ситуации, но също така е благодатна възможност да обогатяваш речника си и на родния български език.“ – сподели с нас.

Спорт...

Този месец нашите спортисти постигнаха невероятни успехи. Представиха достойно не само училището, но и цялата област. В края на месец март отборът по тенис се класира на второ място след като победи учениците на Г. Тошево, но загуби от връстниците си от гр. Добрич. Седмицата от 3 до 7 април беше много динамична. Първо отбора ни по хандбал направи историческо представяне и се класира на второ място в областта. Това е най-доброто представяне на отбора за последните 30 години. Ден след това на 5 април отборът по баскетбол също се класира на второ място, след оспорвана битка с учениците от езикова гимназия гр. Добрич. На 6 април момичета по волейбол 11-12 клас се класираха на 3 място на зоналния кръг.

Не само през този месец, но и предходния Златните момчета на училището побеждаваха своите съперници с лекота. На 24 март те безапелационно победиха отбора на Г. Тошево с 9:2, а на 31 март след дузпи с отбора на гр. Добрич се класирахана зоналния кръг. На мачовете от зоналния кръг те успяха да победят отбора на гр. Шумен, но за огромно съжаление на 7 април не успяха и загубиха от отбора на гр. Варна.

Рождени дни през месец април имат:

Димитрин- 8 а, Севджихан- 8 в, Максимилиан- 9 а,
Светлозар 9 а, Дидем- 9 в, Любен -9 в, Даниил-10 а,
Василена - 10 б, Даниела - 11 б,
Селин- 11 б, Цветомир - 11 б, Петър 11 в, Елвин -12 б
и г-жа Емилия Донева

***Пожелаваме на всички здраве, щастие, късмет,
успех, много сбъднати мечти и само хубави моменти!***

Бихме искали да включим и ученическо творчество в училищния вестник. Ако някой, който пише има желание да се включи, може да се свърже с редакцията на вестника.

Може да се свържете с нас на **newspaper.daskaloto@gmail.com** с предложения какво да включим във вестника или да споделите какво искате да видите във вестника в бъдеще.